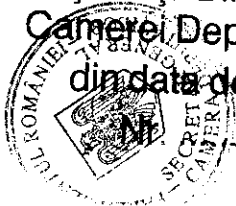

APROBATÎn ședința Biroului permanent al
Camerei Deputaților

din data de 16.03.2010

Parlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 278 din 16.03.2010

Parlamentul României Camera Deputaților

**Reuniunea comună a Comisiei de apărare și securitate,
Comisiei politice și Comisiei pentru economie și securitate ale AP NATO
și reuniunea Comisiei pentru economie și securitate la OCDE**

Bruxelles, 14-16 februarie și Paris, 17-18 februarie 2010

Adunarea parlamentară a NATO a organizat la Bruxelles, în perioada 14-16 februarie 2008, reuniunea anuală comună a Comisiei politice, Comisiei de apărare și securitate și Comisiei pentru economie și securitate, cele mai numeroase comisii ale organizației.

Reuniunea, la care sunt prezenți parlamentari naționali membri ai comisiilor respective, înalți oficiali civili și militari ai NATO, reprezentanți ai altor organizații internaționale, este un prilej de a se proceda la un schimb de opinii între latura parlamentară și cea guvernamentală cu privire la problemele curente de pe agenda NATO și la perspectivele de acțiune pentru anul în curs.

În prima parte a reuniunii au fost trecute în revistă principalele probleme de pe agenda politică a NATO: situația din Afganistan (față de care comunitatea internațională își menține angajamentul; efectivele NATO și ISAF vor fi mărite în acest an, cu scopul de a proteja populația și de a antrena trupele afgane; se are în vedere transferul de autoritate, care ar trebui să înceapă în acest an, chiar dacă durata acestui proces este greu de prevăzut), relația cu Rusia (care manifestă o atitudine contradictorie, afirmând că dorește să coopereze cu NATO în diverse domenii, dar, în același timp, acuză NATO în plan militar, contestând dreptul organizației de a se lărgi), neproliferarea nucleară (contribuția organizației la revizuirea Tratatului de Neproliferare); punerea în practică a unor programe de parteneriat cu Ucraina și Georgia; întărirea dialogului și a cooperării cu țările

mediteraneene; consolidarea parteneriatelor globale (NATO are deja o vastă rețea de parteneriate de securitate în Nordul Africii, Golful Persic, Asia Centrală și Pacific și consideră că această rețea ar fi întărită prin participarea Chinei și a Indiei, care împărtășesc interesele de securitate ale Alianței); dezvoltarea relațiilor cu organizațiile internaționale, în primul rând cu ONU; strângerea cooperării cu UE (NATO respectă dorința UE de a-și dezvolta propriile structuri de securitate și salută faptul că, în ciuda contactelor sporadice pe unele probleme, cum ar fi narcoticele sau Kosovo, s-a ajuns la o relație de cooperare).

Prezentarea a fost urmată de întrebări și comentarii din partea parlamentarilor prezenți. Deputatul român Doru Frunzulică, comentând unele declarații ale președintelui Iranului privind capacitățile nucleare ale acestei țări, a arătat că aria euro-atlantică ar putea fi amenințată și a întrebat dacă se are în vedere instalarea unui scut balistic al NATO. Răspunzând, Secretarul general adjunct al NATO a precizat că, la summitul de la Lisabona (noiembrie 2010) Alianții vor decide dacă vor crea un sistem de apărare antirachetă comparabil cu cel american.

Referindu-se la Noul Concept Strategic al NATO, șeful departamentului de planificare politică a subliniat că Secretarul general a cerut ca acesta să fie realizat ca urmare a celui mai transparent exercițiu de consultare/elaborare. În acest scop, grupuri de experți merg în capitalele naționale pentru a avea o părere clară din partea opiniei publice, un punct de vedere bine definit al guvernelor (poziția națională) și o abordare consensuală care să unifice interesele naționale. În cadrul acestui proces, NATO trebuie să își refacă credibilitatea de apărător al teritoriului prin elaborarea de planuri de rezervă. Procesul de transformare a Alianței trebuie să ia în considerare noile riscuri (proliferarea nucleară, schimbările climatice, terorismul, securitatea energetică, statele șubrede și destrămate, agresiunea cibernetică). Aceste riscuri nu pot fi atenuate decât prin programe transnaționale, cu logistică multinațională și un sistem mai bun de gestionare a finanțelor NATO. În același timp, NATO trebuie să îmbunătățească acele capacități care îi permit să se angajeze în operațiuni la mari distanțe, mai bine decât a făcut-o în Balcani și în Afganistan. Pe de altă parte, e nevoie de o mult mai eficientă comunicare reciprocă a informațiilor și de o relație politică mai bună cu partenerii politici.

În cadrul reuniunii a avut loc și o întâlnire cu reprezentanții permanenți ai țărilor membre în Consiliul Nord-Atlantic, prezidată de Secretarul general adjunct, ambasadorul Bisognero. Acesta a vorbit despre tranziția puterii în Afganistan, care nu are un calendar prestabilit, ci va fi realizată doar dacă sunt reunite anumite condiții. În general, a menționat el, deciziile luate de NATO trebuie să fie în concordanță cu resursele. În relația cu Rusia continuă să se manifeste discrepanțe de opinie, dar acestea nu trebuie să blocheze relația, având în vedere că există o serie de zone comune de interes – combaterea terorismului, a pirateriei etc. Referindu-se la Noul Concept Strategic, el a precizat că se are în vedere găsirea unui echilibru între scopurile și misiunile tradiționale (apărarea

colectivă) și cele impuse de noile condiții, cu accent pe trei aspecte: operațiunile din afara zonei NATO; transformarea militară a Alianței; o combinație optimă între eforturile făcute pe plan militar și cele făcute pe plan civil (construcția instituțională).

Întrebările puse de parlamentari au vizat, în principal, misiunea din Afganistan, relația NATO-UE, relația cu Rusia (care, potrivit unui deputat britanic, creează o problemă de disfuncționalitate Alianței), cooperarea cu Ucraina, relația cu China ca mare putere economică, dar și ca putere militară și spațială. Deputatul român Sever Voinescu-Cotoi s-a referit la rolul parlamentelor în sprijinirea forțelor din Afganistan în legătură cu eliminarea sau punerea de acord a caveaturilor naționale. Tot în legătură cu Afganistanul a evocat posibilitatea adâncirii dialogului cu China în vederea unei mai mari implicări a acestei țări în Afganistan. De asemenea, a comentat ambiguitatea atitudinii Federației Ruse față de Alianță.

În răspunsurile lor, ambasadorii țărilor membre s-au referit între altele la: necesitatea creșterii sumelor alocate pentru operațiunile din Afganistan; apărarea antirachetă (principiul indivizibilității, promovat de România și adoptat la summitul de la București), instalarea scutului în funcție de evoluția amenințărilor (dacă amenințarea vine din partea Iranului, atunci scutul poate fi instalat în Bulgaria, România sau Turcia) și asigurarea transparenței proiectului (așa încât să se consolideze colaborarea cu Rusia); rolul pe care îl pot juca parlamentele în reforma NATO. În legătură cu problema caveaturilor, președintele Comitetului militar al NATO a recunoscut că acestea complică uneori situația pe teren, dar, pe de altă parte, cele cu caracter constituțional sau legislativ trebuie respectate; în schimb, cele cu caracter operațional pot fi eventual modificate sau adaptate de comandanți, în funcție de circumstanțele concrete.

La Comisia Europeană tema discuțiilor a constituit-o interdependența dintre dezvoltare și securitate, modalitățile prin care NATO și UE pot coopera în acest domeniu. Din partea CE, directorul general pentru dezvoltare a prezentat câteva concepte cheie:

- . conceptul de securitate, care nu se leagă doar de apărare și forțele armate, ci mai degrabă de stabilitate, raportându-se prin urmare la dependența energetică, schimbările climatice, ideologiile radicale și absența bunei guvernări;
- . conceptul de dezvoltare, un concept flexibil, care se referă la dezechilibrele cauzate de globalizare;
- . conceptul „situație fragilă”, asociat de obicei cu anumite țări, dar care se referă și la situația din anumite zone geografice înainte, în timpul sau după un conflict; aspectele legate de acest concept sunt absența ordinii de stat, a legitimității, a controlului asupra teritoriului și a credibilității instituțiilor.

În același timp, politicile de securitate și dezvoltare trebuie să țină seama de schimbarea centrelor de luare a deciziei sau, mai precis, de multiplicarea acestora, ceea ce impune o abordare pluricentristă, dar și holistică, în funcție de

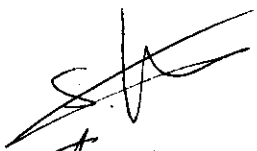
tipurile de amenințări și factorii care influențează economiile naționale. În acest context, a menționat faptul că Africa constituie un factor de insecuritate pentru Europa din cauza proximității geografice, a legăturilor istorice, economice și politice, a fluxurilor migratoare și a instabilității unor regiuni, care poate avea un impact global.

Reuniunea Comisiei pentru economie și securitate cu reprezentanții OCDE a avut ca teme principale perspectivele în domeniile economic, fiscal, bugetar și energetic.

Șeful diviziei de politică macroeconomică a OCDE a început cu o succintă prezentare a crizei care s-a manifestat în 2008: prăbușirea prețurilor în domeniul financiar (acțiuni, titluri de proprietate, garanții etc.), care a antrenat prăbușirea prețurilor în domeniul comercial și imobiliar; diminuarea drastică a relațiilor dintre instituțiile financiare; apariția problemelor legate de lichidități și solvabilitate; riscul prăbușirii întregului sistem financiar. Catastrofa a putut fi evitată datorită unor măsuri extraordinare: injecții de capital, garanții, politici fiscale discreționare de sprijinire a cererii, reducerea aproape la zero a ratei dobânzii, măsuri de creștere a lichidităților. În prezent, guvernele înregistrează mari deficite bugetare și acumulări de datorii, băncile și alte instituții financiare dispun de prea puțin capital față de activele totale, mediul de afaceri nefinanciar are datorii excesive etc. Șomajul a crescut îngrijorător în majoritatea țărilor. În 2010, în țările membre OCDE se prevede o ușoară redresare după această recesiune, cu toate că șomajul va rămâne la un nivel ridicat; Inflația se va menține în anumite limite, dezechilibrele în conturile curente se vor reduce. Pentru a evita ca datoria guvernamentală să ducă la creșterea pe termen lung a ratelor dobânzilor, trebuie consolidate bugetele, în proporții variabile de la țară la țară.

În domeniul energiei, cererea de combustibili fosili se va menține, petrolul rămânând pe primul loc. Cererea de energie a Chinei (în special de cărbune) va depăși cu mult pe cea a celorlalte regiuni geografice. Producția de energie pe bază de cărbune și gaz este prevăzută a crește. Pentru a asigura până în 2030 accesul universal la electricitate este nevoie de investiții anuale de 35 miliarde de dolari. În același timp, va fi nevoie de investiții masive pentru a compensa diminuarea capacității exploatărilor actuale, care va scădea cu aproape două treimi până în 2030; practic, trebuie să se asigure de 6 ori producția Arabiei Saudite, ținând seama și de creșterea consumului. Ca urmare a scăderii cererii de gaz natural din partea SUA, prețul gazului va scădea iar din cauza dificultăților legate de transport furnizorii vor prefera să vândă gazul pe piețe ocazionale. În 2020 se va înregistra un vârf al cererii de combustibili fosili iar în 2030 combustibilii cu carbon zero vor constitui o treime din sursele de energie. Aceste estimări trebuie corelate cu eșecul Conferinței de la Copenhaga privind clima și cu previziunile referitoare la creșterea cu 6 grade Celsius a temperaturii globale.

Deputat Sever Voinescu-Cotoi

Deputat Doru Frunzulică

Deputat William Brînză

Deputat Ion Mocioalcă

